
Chương 30

Liên nhận được tin Bằng chết ngày nàng làm đám táng cho Đạm, người chồng thứ nhất của nàng. Đạm chết trong cơn đau tim dữ dội buổi sáng sau khi ngủ với Liên. Trong khoảng ba tháng từ khi Bằng ra đi trong cuộc săn đuổi Bách, Liên như người mất hồn vì thiếu vắng người chồng thứ ba. Để bù lại, Đạm và Phú ra công ra sức để chiều nàng mỗi đêm. Nhưng Đạm đã lớn tuổi, thân thể bạc nhược, cố gắng quá độ đã làm chàng lên cơn đau ngực nhiều lần nhưng vẫn dấu không cho Liên biết. Đạm lại không chịu đi bác sĩ khám bệnh dù bị đủ chứng, áp huyết cao, tiểu đường. Đạm cũng nghi mình bị đau tim nhưng chàng mặc kệ, quan niệm thà chết ngay vì đau tim còn hơn sống lây lất nếu bị stroke, bản thân bất toại nằm liệt giường liệt chiếu, dở sống dở chết hàng chục năm.

Và đúng như Đạm hằng tiên đoán, chàng chết mau chóng. Buổi sáng hôm đó Liên tỉnh giấc dậy thấy Đạm lạnh cứng, ngưng thở. Nàng hoảng hốt lay Đạm nhiều lần không thấy nhúc nhích, Phú tử phòng bên chạy sang khi nghe tiếng la khóc của Liên. Sở Đạm đã lạnh nhiều, Phú biết có làm hô hấp nhân tạo cũng vô ích và gọi 911 để xe cứu thương đến đưa xác Đạm đi. Trước ngày làm đám táng Đạm, Phú đã báo cho Liên biết chàng sẽ đi lên New York để sống. Phú sống cảnh chồng bé thứ hai với Liên đã chán, chàng chỉ ở lại vì thân thiết với Đạm như hai anh em. Đạm đã chết, Phú thấy không còn lý do gì ở lại. Người em họ chàng mở tiệm ăn trên New York đã nhiều lần gọi chàng lên để giúp làm ăn, Phú thấy đây là cơ hội tốt để thoát cảnh chồng bé với Liên. Và chàng dự định sẽ đi ngay khi làm đám táng cho Đạm xong.

Buổi sáng trước khi hạ huyết cho Đạm, cú điện thoại đã đánh thức Liên dậy. Bên kia đầu dây là sở cảnh sát tại Aspen, báo tin Bằng đã chết trong một vụ án mạng song đôi. Bằng để tên nàng và số điện thoại trong ví nên cảnh sát đã gọi báo cho nàng biết, đồng thời cũng hỏi nàng về kẻ bị chết thứ hai là

Bách, không có giấy tờ gì trong người và cảnh sát không biết thân nhân là ai. Liên bàng hoàng. Nàng không bao giờ biết đến quá khứ của Bằng, cũng như không bao giờ ngờ Bằng lại dính líu đến chuyện scandal do Bách gây ra, đang làm sôi động Quận Cam ai cũng nói đến.

Có lẽ mọi tai họa sẽ dồn dập đến cùng một lúc như một thứ định luật tự nhiên. Liên trầm nghĩ. Đang là người đàn bà ba chồng nổi tiếng, sống dễ huê vui vẻ. Công việc làm ăn sung túc đều đặn với lợi tức vào như nước, đủ cho nàng nuôi cả ba ông chồng. Đùng một cái, hai người chồng thứ nhất và thứ ba chết trước sau vài ngày, người chồng thứ hai bỏ nàng đi tha phương tiểu bang khác. Liên trở thành người cô đơn không còn ai. Nàng không biết phải làm gì nữa. Mọi sự đều trở thành vô nghĩa. Và dục tình cũng theo ba người chồng của nàng đột nhiên biến mất khỏi tâm trí Liên. Nàng muốn tìm một ý nghĩa khác cho cuộc sống. Và nàng nhắc điện thoại để gọi đến Lệ, báo tin về cái chết của Bách và Bằng, để Lệ an tâm là mọi chuyện về vụ scandal và vụ án về cái chết của Tuyền và Quang đã được giải quyết xong, không còn phải làm Lệ lo âu và sợ hãi nữa.

Đồng thời Liên cũng báo cho Lệ nàng sẽ nhận lời để giúp Lệ trong việc điều hành tổ chức từ thiện Lệ, Hoa và Tài đã sáng lập cho việc giúp đỡ cô nhi và giáo dục trẻ em nghèo tại Việt Nam.

Tài đưa ra ý kiến sẽ trả hết số tiền đầu tư của Đỗ Gia Thủ bằng cách lập một quỹ từ thiện để giúp người nghèo tại Việt Nam thực ra lúc đầu là để chạy khỏi nguy hiểm bị Sở Tình Báo Hà Nội tiếp tục cho người ám sát. Nhưng sau khi ra Hạ Viện điều trần và vụ scandal nổ quá lớn, Tài biết sinh mạng ba người đã được bảo đảm, việc trả lại tiền có thể không cần nữa. Nhưng Lệ nghĩ khác. Nàng đã thay đổi hẳn từ khi thấy Tuyền bị bắn chết và trong những ngày chạy trốn bọn sát nhân. Cái nhìn của nàng về cuộc đời bỗng khác trước nhiều. Tất cả mọi ham

muốn không còn nữa. Về tiền bạc, về dục tình. Ngay cả những đồ kỳ ghen ghét và những cơn tức giận thường xuyên vây bủa cũng không còn nữa. Nàng thấy thanh thản. Ngay cả trước khi biết được tin về cái chết của Bách. Những lo âu sợ hãi tan biến, nàng thấy ý kiến về tổ chức từ thiện Tài đưa ra như một biện pháp để giải quyết khó khăn cho ba người mang ý nghĩa khác và trở thành ám ảnh mới cho nàng.

Lệ thuyết phục Tài và Hoa hãy tiến hành trong việc lập tổ chức từ thiện. Số tiền nàng hiện có quá lớn sau khi Tuyền chết. Tất cả tài sản về tay nàng lên hàng vài chục triệu Mỹ Kim, nàng tiêu dùng đến bao giờ mới hết. Và dù Tài và Hoa không cộng tác, nàng sẽ đứng ra làm một mình. Hai người sau khi suy nghĩ vài ngày đã nhận lời và đóng góp một nửa số tiền hưởng lợi do tài sản của Đỗ Gia Thủ. Lệ thấy thế cũng được. Nàng không muốn ép thêm. Vì nàng thay đổi nhưng Tài và Hoa khác nàng. Chịu trả lại một nửa để giúp người nghèo cũng là quý lắm rồi. Và cũng là cả hàng hai chục triệu Mỹ Kim, đâu phải ít!

Quỹ từ thiện của Lệ có số tiền quá lớn nên nàng phải tổ chức và điều hành chu đáo. Nàng muốn tiền đến thẳng những người nghèo, nhất là những cô nhi và trẻ em nghèo thiếu học, không phải lại rơi vào tay của những kẻ quyền hành tham nhũng ăn chặn tại Việt Nam. Vì nàng không thể về Việt Nam, nàng cần đại diện để trực tiếp điều hành và người nàng chọn chính là Liên!

Đám cưới của Hoán và Vân tổ chức nhỏ nhưng thân mật. Vân ra trường với mảnh bằng dược sĩ và nàng muốn làm đám cưới ngay sau ngày lãnh bằng. Hoán đã ra riêng làm một văn phòng đại diện cho hãng bảo hiểm State Farm. Hãng bảo hiểm Bách Việt đã giải tán sau khi Bách chết và phần lớn những thân chủ lương thiện cũ đều về với Hoán. Những công việc ma đầu của Bách trước kia đều tử tán và lọt vào tay những công ty bảo hiểm bất lương khác nhan nhản tại Quận

Cam! Vì đời sống tại đây đâu ngừng lại sau khi công ty Bách Việt tan rã!

Lệ và Hoa, Tài cũng như Liên đều có mặt trong buổi đám cưới của Hoán và Vân. Hai người đàn bà nhìn nhau không còn chút thù hận của tranh dành Hoán ngày trước. Lệ chúc mừng cô dâu mới:

- Chúc em và Hoán những ngày hạnh phúc nhất. Và chúc thêm em điều này nữa. Là có một đời sống bình thường.

Lệ nheo mắt nhìn Hoán. Và bắt lấy tay Vân. Nàng nói tiếp:

- Bình thường là hơn cả. Hoán ạ! Và Vân nữa! Hãy cảm ơn Thượng Đế đã cho em được sự bình thường. Đây là ân sủng của Ngài riêng tặng cho em đây!

Mọi người trong bàn cưới dục hai người hôn nhau. Lệ nhìn Hoán ôm hôn Vân như người chị cả nhìn hai đứa em nhỏ. Và nàng bỗng thấy hai người đẹp đôi quá. Ánh sáng tử nụ hôn tỏa ra như bao trùm lấy Lệ và cặp vợ chồng mới. Đẹp như cuộc đời trước mặt của Hoán và Vân. Và cũng đẹp lạ thường cho cuộc đời mới của Lệ. Thanh thản, bình thường và giản dị. Như ý nghĩa của đời sống đích thực Thượng Đế đã dành cho con người.

Hết